

Силата на българския дух – памет

И вяра

За конкурса

Националното самосъзнание и духът са факторите, които съхраняват един народ.

Народ без държава не е народ и държава без народ не е държава, но не е достатъчно да има само държава, за да се съхрани един народ.

Дадена общност от хора се нарича народ, когато те споделят обща територия, свързват ги общи традиции, обща религия, общ език, общо минало и общо бъдеще.

Трябва да помним историята си, за да запазим националното си самочувствие и самосъзнание.

Българският дух е доказал своята сила чрез трудностите, през които е преминало българското общество. Най-голямата от тези трудности е петвековното османско владичество. През първите три века българите постепенно започват да забравят историята си, а забравяйки историята си те губят и националното си самочувствие, и заедно с това губят и своя дух. Благодарение на Възраждането българите отново започват да се чувстват като народ. Благодарение на това, че са разбрали каква славна история са имали, те започват все по-силно да желаят да възродят своята държава.

В средата на 19. век българският народ има собствена църква и собствени училища. Единствената цел, която им остава да постигнат е свободата.

Фактът, че сме успели да запазим българското в нас, въпреки османското робство, доказва безсмъртието на българския дух.

Това е повод за гордост, тъй като не всеки народ би се съхранил след такова тежко изпитание.

Българският дух е символ на сила, вяра, кураж и безсмъртие.

Народ, който има прекалено кратка история лесно може да бъде манипулиран и върху него може да бъде прилагана пропаганда. Такива народи са склонни да си присвояват чужда история, за да има с какво да се гордеят и да си изградят национално самочувствие.

Българският народ категорично не е такъв.

Със своята 13-вековна история, България има много с какво да се гордее.

За да съхраним българския дух трябва да продължим да развиваме своята книжовност и култура. Не трябва да забравяме историята си и трябва да се гордеем с произхода си.

Хората, които се отричат от българското в себе си или пък се срамуват от него,

не са успели да почувстват България като родина. Затова не притежават силният дух на българина.

Родина не е просто дума, а усещане.

Трябва да обичаме Родината си така, както обичаме своите родители, тъй като ние сме деца както на родителите си, така и на България.

Не трябва да губим българския си дух където и да сме.

Загубим ли българския си дух, губим и националната си идентичност.

Духът е нашата опора. Той ни изпълва с гордост, надежда, сила и вяра.

Силата на българския дух се поддържа от традициите и обичаите, които и до днес се спазват и уважават.

Ако продължим да спазваме традициите си и патриотизмът не спира да пламти в нас, българският дух никога няма да умре.

Веселин Стаменов,

Ученик от 10. клас на

БСУ „Д-р Петър Берон“, Прага

„СИЛАТА НА БЪЛГАРСКИЯ ДУХ - ПАМЕТ И ВЯРА“